

OBILJEŽENO JE 100. GODINA OD POSVEĆENJA CRKVE U REKAŠU

miercuri, 18 iulie 2018

Župna crkva Svetoga Ivana Krstitelja u Rekašu obilježila je u nedjelju 24. lipnja stotu obljetnicu od posve enja i održavanja prve Svetе mise.

Na sve anoj Svetoj misi sudjelovao je veliki broj vjernika brojnih nacionalnosti koje skladno ve stolje ima žive zajedno u Rekašu, gradi u u tamiškoj županiji poznatom ponajprije po proizvodni dobrog vina i vinarija. Ispred rekaške crkve je prije po etka mise svirala rekaška fanfara, a zatim su u crkvu oki enu raznobojnim cvije em i nekim tradicionalnim predmetima specifi nih hrvatskoj, njema koj i ma arskoj manjini te rumunjskom ve inskom narodu ušli ministranti i sve enici predvo eni vl . Mikolom Laušem, ravnateljem temišvarske biskupske kancelarije.

VI . Mikola Lauš; porijeklom iz hrvatskog Lupaka, predvodio je Svetu misu i održao nadahnutu propovijed o zna enju svetkovine na etiri jezika: na njema kom, ma arskom, hrvatskom i rumunjskom jeziku, dok su misu celebrirali vl . Ciuraru i mjesni župnik vl . Anton Butnaru. U propovijedi na hrvatskom je govorio, izme u ostalog, o važnosti svakog vjernika kao lana zajednice Kristovih vjernika te pozvao prisutne da slijede Kristovo u enje i ostaju ujedinjeni u vjeri: „Na današnji dan naša crkva slavi ro enje Svetoga Ivana Krstitelja, a za ovo mjesto i zajednicu u Rekašu ova godina je posebna jer mjesna crkva slavi sto godina od posve enja. Svetkovina crkve uvijek je svetkovina lanova koji formiraju crkvu, povijest jedne crkve je svaki put povijest zajednice koja ju sa injava. Današnji jubilej treba biti jubilei zahvalnosti Ocu svemogu emu jer naš život je u prvom redu dar Oca svemogu ega. Današnji jubilej treba nas podsjetiti koliko je važno da ostanemo ujedinjeni, neovisno o etniji, koliko je važno da zajedno formiramo zajednicu vrste vjere, poja anu nadom i rukovo enu Božjom ljubavlju“.

Brojni ministranti su bili odjeveni u narodne nošnje specifi ne manjini kojoj pripadaju, a uveni rekaški zbor je dodatno animirao Svetu misu. Doma i župnik je na kraju mise zahvalio svima koji su sudjelovali u Ukrašavanju crkve i organiziranju proslave, sve enicima koji su celebrirali i vjernicima koji su doprinijeli ljestvici tog dana. Glavnem tajniku ZHR-a ur u Jankovu i mogobrojnoj delegaciji uru io je prigodni plakat za udio organizacije u prireivanju ovog zna ajnog vjerskog doga aja.

Ina e, Rekaš je etni ki veoma raznolik grad u tamiškoj županiji, pokrajina Banat, udaljen 19 km od Temišvara i 37 od Lugoža, na Nacionalnom putu DN6. Uz rumunjski ve inski narod, u Rekašu zajedno žive Ma ari, Hrvati, Srbi i Nijemci. Prvi put se spominje 1318. godine, a ve iz srednjeg vijeka nosi isto ime kao i danas, Rekaš; vjerojatno slavenskog korijena. Nakon mjesnog referendumu i ispunjavanja potrebnih administrativnih uvjeta, Rekaš dobiva 2004. godine status grada. Shodno Popisu stanovništva iz 2011. godine, gradi broj 8.336 stanovnika, a veliku ve inu (77,05%) ine Rumunji.

Ukoliko je u prvoj polovici prošloga stolje a bilo u Rekašu otprilike 730 Hrvata, danas imamo u tom mjestu otprilike 250 stanovnika hrvatskog porijekla, koji žive zajedno s Ma arima, Nijemcima, Srbima i Rumunjima. Hrvati iz Rekaša nazivaju se još i Šokcima i vjeruje se da su porijeklom Dalmatinci odakle su došli u ovo mjesto bježe i pred Turcima. Izvjesno je da su Hrvati u Rekašu bili ve u 17. stolje u, jer se u Matici Mrtvih rekaške župe 1660. godine spominje da je tu umro u 90-toj godini Juraj Vinkov, a to je ime jedne od najstarijih hrvatskih obitelji u Rekašu.

Hrvati u Rekašu bavili su se u prošlosti poljodeljstvom, vinogradarstvom, ali su istovremeno bili i strastveni ribolovci, što donekle pokazuje i njihovo dalmatinsko porijeklo. Izrazito su pobožan i miran narod, radišan i štedljiv. Imaju i staru tradiciju pjevanja, tako da je ve 1888. god. osnovano uveno „Šoka ko pjeva ko društvo“, koje je pjevalo uglavnom hrvatske crkvene pjesme i boži ne kbolede. Taj je zbor trajao sve do 1925. godine, a poslije toga, u crkvi, po eli su djelovati etni ki zborovi. Svaka je etnija u Rekašu imala svoj mali zbor, a to je trajalo sve do 1992. godine, kada ih je novi župnik ujedinio u jedan veliki zbor koji pjeva zajedno na hrvatskom, ma arskom, njema kom, rumunjskom, pa ak i na latinskom jeziku.

Ivan Dobra